

begge Sider af Lille Bælt uden at kunne komme over og heller ikke saa de Færger, der er i Fart, overbelastede, gaar jeg ud fra, at han i nogen Grad gaar ind paa min Betragtning, at Færgemateriellet ved Lille bælt's Overfarten har meget let ved at besørge det, der skal over Lille Bælt for Øjeblikket. Yderligere støtter det min Opfattelse, at den højtærede Minister talte om, at ved Højtider kunde man ikke helt klare sig med de to Færger, som er i daglig Drift, men maatte som oftest have en tredje med, men man havde endnu en fjerde, som han fandt det urimeligt at sætte i Drift, fordi der ikke var Brug for den undtagen til Automobiloverførsel. Jeg vilde tro, at det var muligt at sætte den i Drift paa Tider, da der er meget Gods at føre over, og spare Samfundet for at anbringe disse store Kapitaler i en Lille Bælts Bro. Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen rettede, saa vidt jeg forstod, en Forespørgsel til Ministeren om denne Rentabilitetsberegning. Jeg vil ogsaa gerne efterlyse den. Det var maaske muligt at faa at vide, om der er foretaget nye Beregninger, eller om Ministeren ud fra sin Sagkyndighed tør overfor Rigsdagen fastholde, at de Rentabilitetsberegninger, som laa til Grund for Bygningen af Lille Bælts Broen i 1924, ogsaa helt holder Stik nu, saaledes at man kan regne med, at Jernbanedriften kan forrente og afdrage det Beløb, der anbringes i Broen.

Jeg skal slutte mit Indlæg om Brobygningen med at sige, at hvis Ministeren vil paaregne megen Velvillie blandt Landets Skatteydere og blandt de Folk, der fremtidig skal optage Kreditforeningslaan, og som er henvist til at faa deres Laan udbetalt efter de lave Kurser, der er gældende paa Obligationsmarkedet — dette Obligationsmarked, der er anspændt til det yderste og yderligere vil blive anspændt, naar man nu skal kaste Jernbaneobligationer for 15 Millioner ud ogsaa — vil jeg bede ham endnu en Gang overtænke, om dette store Anlæg vil være betimeligt.

Vagn Bro: Det ærede Medlem Hr. Steen, der ikke synes at have vundet særlig Tilslutning til sit Standpunkt for en Broafgift her i Salen og, hvad for saa vidt for hans Vedkommende værre er, ej heller derhjemme, hvor dette Foretagende i særlig Grad skal virke i Fremtiden, blandt andet ingenlunde i sit eget Partiblads Middelfart, er i den Anledning geraadet i Vrede og har, skønt det havde været rimeligere, om han havde vendt denne Vrede mod et Sted, hvor han skulde have mere

Indflydelse, nemlig derovre, hvor hans Partis Blad er i Modstrid med hans Standpunkt, vendt den imod mig. Jeg beklager, at jeg derfor maa opholde det høje Tings Tid med at gøre et Par Bemærkninger om de tvende Punkter i mine Udtalelser, som han ikke kunde faa til at rime.

For det første dette, at jeg havde hævdet, at det var et Landsforetagende, og i denne Forbindelse sagt, at til Trods for, at det var et Landsforetagende, maatte det være den Del af Landets Befolkning, som i særlig Grad kom til at nyde Gavn af det, nemlig Automobilejerne, der kom til at betale Færdselsbroen. Jeg maa sige, at naar jeg brugte Udtrykket Landsforetagende, var det netop, fordi jeg ikke ønskede, at man ved et saadant Landsforetagende skulde indføre en Acciseordning, der i sig selv netop har Lokalegnens Karakter. Dermed være aldeles ikke sagt, at der ikke kan være visse af Landets Beboere, der har særlig Interesse i et Landsforetagende, saaledes som det ogsaa fremgaar af Motiverne til dette Lovforslag, og disse tillader jeg mig at mene er Motorjerne i dette Land.

Det andet Punkt var, at jeg havde krævet, at Forholdene maatte i økonomisk Henseende være ordnet, den Dag Broen stod færdig. Jeg for mit Vedkommende vil sige det saaledes — saa vil det ærede Medlem Hr. Steen ikke kunne være i Tvivl om, hvad der menes —, at den Dag, da Loven er færdig, er ogsaa det økonomiske Forhold bragt i Orden, saaledes at den danske Stat ved, hvor Midlerne hertil vil være at tage, og da er det, jeg har sagt, at jeg ikke vilde have, de skulde tages ved en Broafgift, som jeg mener vilde være baade ganske utidssvarende og endvidere af den Beskaffenhed, at som Tiden gaar, vilde der blive stillet Krav om at faa denne Byrde ændret. Derfor mener jeg, man maa henvende sig til den Del af Befolkningen, der i særlig Grad faar Nytte af Broen, men saaledes, at dette er ordnet i økonomisk Henseende, den Dag selve Loven er færdig her fra Rigsdagen, saa Byrden ikke lægges over paa andre eller i sidste Instans paa Staten. Det er de Meninger, jeg har fremsat, hvad der nøje fremgaar af de Betragtninger, jeg anstillede forleden, og som jeg derfor maa beklage, at jeg yderligere har maattet tydeliggøre i denne Bemærkning.

Axel Dam: Det glæder mig, at mine Udtalelser ikke er gaet ubemærket hen, og at jeg kan faa Lov til at afværge visse